

БОДЛИВИ МИСЛИ

Светослав Минков

Братята Кирил и Методий създадоха славянската азбука и станаха безсмъртни.

А някои автори пишат хиляди страници със същата азбука и никой не ги помни след смъртта им.

*

От великото до смешното има само една крачка: нашата литература не е създала Хамлет, но затова пък се гордее с българския Шерлок Холмс.

*

Познавам един писател, който живее със самочувствието на маршал в литературата, а всъщност с всички свои действия се проявява само литературен фелдфебел.

Мъртъвци има не само в гробищата, но и в някои творчески съюзи.

*

Хиляди печатни страници в многотомни съчинения — и все пак какъв посредствен писател! 24 Ботеви стихотворения — но какъв велик поет!

*

Казват за някои лекомислени празноглавци, че морето им било до коляно.

Срещат се и писатели, които газят из литературата със същото чувство, че тя им е до коляно.

*

Бездарната книга можеш да захвърлиш още на първата страница. Бездарната театрална пиеса има това предимство, че зрителят е принуден да я търпи поне до края на действието. Черногледството е също тъй опасно, както и розовогледството.

•

Литературната критика бяга от съвременните литературни явления и проблеми и предпочита да изчислява колко бели косъма има в брадата на Любен Каравелов.

*

Одата възхвалява, сатирата бичува. Но някои искат сатира, която да бъде същевременно и ода.

Има романисти, които дневно съчиняват на пишеща машина по петдесет страници!
Бедните пишещи машини!

Време е вече да сеучреди ежегодна литературна награда на името на писателя X и тържествено да се оповести, че тая награда е предназначена само за него, а не за друг писател.

Попитали Иван Вазов дали желае (е съгласен) да заеме някакъв си висок обществен пост.
Вазов отговорил, че е достатъчно известен и само като писател.

Някои редактори на списания и вестници с дълбоко убеждение още вярват, че техните издания са предназначени единствено за утвърждаване (възвеличаване) на собствената им слава.

В Занзибар превели на занзибарски език разказ от писателя Y.
Вече втора година щастливият автор разпраща по редакциите съобщения за това велико събитие.

Има писатели, които не четат никакви книги, за да не попаднат под чуждо влияние.

Скучната и бездарна книга не носи марката на качествен контрол и се продава по книжарниците като редовна стока.

Писателят Z се катери по стълбата на благополучието с такава изумителна ловкост, за която биха мечтали дори някои световноизвестни акробати и алпинисти.

НЕИЗВЕСТЕН ДОКЛАД НА ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ ЗА ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ

Славчо Данаилов

Ранната смърт на Димчо Дебелянов (убит на 2 октомври 1916 г. при Демир Хисар през Първата световна война) не е преграда, за да няма той ясен поглед за поезия. Слана попарва младостта на нашия елегичен поет, но гласа на тая младост — и интимен, и искрен, и безутешен, и възторжен — ние чуваме в неговите песни. Звездата на тоя поет — ангел, изгонен от рая, изгрыва на поетическия небосклон с много блясък. Тая звезда свети и сега и над лобното му място, и над нас, и над всички ония, които обичат поезия и не могат да живеят без нея.

Може би Димчо Дебелянов да няма и двайсет години, и може би да е в последния клас на гимназията, когато чете доклад за Пенчо Славейков. Рефератът, който се печата за първи път, е писан след като излизат от печат „Епически песни“ (Пловдив, Д. В. Манчов, 1896) и